

Но именно поради тази причина по време на преподаването той хвърля повече усилия и често пъти успява да поднесе сравнително сложни за заучаване знания така, че по-голямата част от слушателите да ги усвоят добре. Аналогична е ситуацията и с въпросите, които по *експертна* оценка са лесни. Материята, до която се отнасят, най-вероятно е преподадена по-набързо, може би и без необходимото старание, с надеждата да не затрудни обучаваните, понеже не е трудна за усвояване. Ефектът от това е неосъзнатото съставяне на труден въпрос.

Оценката за тежестта на даден въпрос не може да се направи предварително, тя трябва да бъде последваща. Т. е. тя може да се направи едва след като изпитът е минал. Преди всичко е необходимо *въпросът да работи*. Казано по друг начин, това означава *всеки добре подготвен студент да може да разбере какво го питат и да намери верния отговор*. Следователно съставителят на въпроса трябва да е наясно със следното:

- **първо**, дали на изпитваните е известно, че трябва да усвоят материята, за която се отнася този въпрос и

- **второ**, дали тази материя е преподадена на изпитваните, или дали я има в препоръчания учебник или друга литература.

След като изпитът е приключил, се налага анализ на всеки един от въпросите. Възможни са следните варианти:

- а) всички изпитвани да са отговорили на зададения въпрос;
- б) никой от изпитваните да не е отговорил на въпроса;
- в) част от изпитваните да са отговорили, а друга част да не са отговорили правилно на въпроса.

Ако всички отговарят правилно, въпросът е много лек. Той няма разделителна способност, т. е. не може да разграничи добре подготвените от другите изпитани или въпросът е с *нулева разграничителна сила*.

Не е добър и онзи въпрос, на който никой не е отговорил. Това също е въпрос с *нулева разграничителна сила*. Причините за липсата на правилен отговор са няколко:

- въпросът или дадените възможни отговори са погрешно формулирани (това е най-често срещаната причина);
- материята, до която се отнася въпросът, не е преподадена или липсва в препоръчаната литература;
- преподавателят не е разяснил добре материята, за която се отнася въпросът.

Много малко вероятно е никой да не е подготвен и поради това да няма верен отговор. Такова предположение трябва да се пренебрегне като малко вероятно, а то е и нелогично.

Най-добър е вариантът, при който някои отговарят правилно, а други - не. Такъв въпрос е работещ, той отсява знаещите от незнаещите. Ако повечето изпитани са отговорили правилно, може да се приеме, че за *тази група изпитани този въпрос е бил сравнително лек*. Когато малка част от изпитаните са отговорили вярно, може да се счита че за *тази група изпитани въпросът е бил сравнително труден*.